SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 84. | JERSEY CITY and NEW YORK, | FRIDAY, MAY 5, 1995. | CENTS 50 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | П'ЯТНИЦЯ, 5-го ТРАВНЯ 1995 р. | Ч. 84. РІК CII.

Л. КУЧМА ВІДВІДУЄ ІТАЛІЮ

Київ(УНІАР).— У вівторок, 2-го травня, Президент України Леонід Кучма вилетів до Італії з триденною візитою.Того ж дня його прийняв у Ватикані Папа Іван-Павло II. Під час зустрічі вони обговорили проблеми Церкви, церковних цінностей та культових споруд. Розмовляли про ситуацію в Україні після здобуття нею незалежности, про відносини між Києвом і Ватиканом.

В перший день Президент Кучма зустрівся також з президентом Італії Оскаром Люіджі Скальфаро та міністром закордонних справ Сузаною Аньєллі, відвідав штаб-квартиру Конфедерації італійських промисловців та взяв участь у відкритті нової резиденції української амбасади в Римі.

За словами міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, відвідини Л. Кучмою Італії здійснюються відповідно до стратегії зовнішньої політики України, один з напрямків якої — поглиблення співробітництва з країнами "великої сімки". Україна хоче заручитися більш активною підтримкою з боку Італії у своєму прагненні вступити до Ради Европи і приєднатися до Центральноевропейської ініціятиви.

У складі української делегації: голова адміністрації Президента Дмитро Табачник; віцепрем'єр-міністер, міністер зовнішніх економічних зв'язків Сергій Осика; амбасадор України в Італії Анатолій Орел. Передбачається підписання двостороннього договору.

РАДИЛИСЯ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Київ(УНІАР).— Тут 29-го квітня відбулася зустріч за "круглим" столом, організована Національним Демократичним Інститутом, ЗСА , та Українським медія клюбом, у якій взяли участь представники дев'яти партій: УРП, НРУ, УДП, ПДВУ, ЛПУ, ХДПУ, МБР, СДПУ, КПУ. Під час зуст-річі в Палаці Культури "Славутич" обговорено проєкти закону про вибори, підготовлені Християнсько-Демократичною Партією України, Міжрегіональним Бльоком Реформ та Соціял-Демократичною Партією України.

Учасники зустрічі нагадали собі давно відому істину, що в політиці не буває постійних друзів чи постійних ворогів, а є тільки постійні інтереси. І цей постулат знаходить своє втілення в українському політичному житті.Представники практично всіх партій погодилися на тому, що вибори нової Верховної Ради можливі якщо не в кінці цього, то на початку наступного року. Щоправда, голова ХДПУ Віталій Журавський застеріг, що передчасно обраний новий парлямент буде гірший від нинішнього так само, як нинішній — від попереднього.

Вирішено, що лідери політичних партій зустрічатимуться постійно і працюватимуть над текстами законів. Як сказав заступник голови Руху Олександер Лавринович, це був обмін думками, який завжди буває корисним. Голова Ліберальної Партії Олег Соскін зазначив, що практичним результатом зустрічі може стати створення робочої групи політичних партій правого демократичного, центристського, навіть лівого спрямування, яка б підготувала спільний законопроєкт про вибори на партійній основі. Можливі й змішані вибори, але щоб 60 відсотків обиралося за партійними списками, а 40 відс. за мажоритарною системою. Якщо цього вдасться досягти, то це і буде першим успіхом.

Член ЦК КПУ Георгій Крючков теж вважає серйозною помилкою, що на минулих виборах не погодилися на змішану систему. Тепер, на його думку, вдалося визначити ті вузлові питання, які необхідно вирішити і докорінно змінити виборчий процес.

ЗСА приймуть кубинців

Вашінгтон. — У вівторок, 2-го травня, Уряд президента Билла Клінтона після 35 років змінив свою політику, щодо кубинських імігрантів, які досі втішалися статусом політично переслідуваних.

Тепер Уряд ЗСА дозволить на в'їзд майже 20,000 кубинців, які перебувають у таборі втікачі на американській військовій-морській базі у затоці Гвантанамо в Кубі. Всіх інших, що намагатимуться добиратися до ЗСА морським шляхом чи сухопутем до згаданої військової бази буде повернено до Куби.

Провідники кубинсько-американської громади з радістю привітали це несподіване рішення впустити до Америки втікачів з військово-морської бази, але уважають зрадою рішення Уряду повертати до Куби майбутніх втікачів і можливість замирення з комуністичною Кубою. „Знищити у тайних переговорах з Кубою установу політичного азилю є цілковито не сприємливим" заявив Йорге Мас Каноса, голова могутньої Кубинсько-американської крайової фундації, на пресовій конференції в Маямі.

Офіційні чинники ствердили, що переговори в цій справі відбувалися таємно минулого місяця в Ню Йорку та Торонто де й досягнуто згоди між заступником секретаря Державного департаменту Пітером Тарноффом і Рікардом Аларконом, головою Національної асамблеї Куби. Гавана погодилася, що на базі гуманітарній ЗСА приймуть втікачів з американської військово-морської бази, за виїмком колишніх в'язнів, яких Куба прийме назад.

СЕРБИ ОБСТРІЛЯЛИ СТОЛИЦЮ ХОРВАТІЇ

Загреб, Хорватія. — У вівторок, 2-го травня, сербські війська обстріляли з ракет хорватську' столицю, зовсім зруйнувавши один з центральних кварталів міста, де розміщувалися хорватські міністерства внутрішніх і закордонних справ.

Інформаційні агентства ще не повідомляють числа жертв серед мирного населення, але дають до зрозуміння, що ці жертви є значні.

Того ж дня хорватські війська захопили адміністративний центр західньої Славонії, місто Окучани, яке перед тим контролювали серби. Правдивість цього повідомлення підтвердив загребський штаб миротворчих сил ООН.

Рада безпеки ОН на своєму невідкладному засіданні закликала уряд Хорватії припинити бойові дії в Сербській Країні і продовжити переговори між сербською та хорватською делегаціями, які відбувалися в районі загребського летовища Плесо. Прем'єр-міністер Сербської Країни Борислав Мікеліч відмовився брати участь у переговорах.Цю відмову спостерігачі ще не можуть прокоментувати однозначно, тобто невідомо, чи серби просто не готові до діялогу, чи вони візьмуться за зброю.

Президент Клінтон критикує республіканців

Вашінгтон. — На конференції спонзорованій Білим Домом для розгляду справ пов'язаних з проблемами громадян старшого віку, котра відбувається тут цього тижня, виступив президент Билл Клінтон у середу, 3-го квітня. Користаючи з присутности понад 2,000 делегатів, громадян старшого віку, які представляють солідну виборчу силу, Б. Клінтон накинувся з критикою на діяльність республіканської більшости в Конгресі, обіцюючи чинити гострий опір їхнім планам зменшити зростаючі видатки Медікер і Медікейд, які він каже загрожують медичному забезпеченню для літніх громадян.

Свою заяву Президент мотивував здогадами, що республіканці таким способом — зменшенням видатків згаданих програм, хочуть сповнити свої передвиборчі обіцянки, збалансування бюджету до 2002 року та зниження податків. Це на думку Президента є нічим іншим тільки бажанням республіканців задовольнити свої політичні амбіції коштом медичних програм для старших. Б. Клінтон одначе не згадав про те, що Нют Гінгріч спікер Палати Репрезентантів, і сенатор Роберт Дол, провідник сенатської більшости, вже двічі зверталися до Президента, щоб спільно знайти розв'язку цієї проблеми, на що він не дав жодної відповіді.

Б. Клінтон натомість вимагає пляну від республіканців, щоб мати змогу не тільки його розкритикувати, але також і тому, щоб пізніше могти говорити, що саме республіканці вийшли з таким чи іншим пляном. Він свідомо намагається зробити республіканців прицілом незадоволення, зокрема зі сторони саме літніх громадян, які є поважною виборчою силою і в той спосіб бодай частинно пошкодити республіканцям у виборах 1996 року.

В Україні

КИЇВ.— Консультант пресового центру Генеральної прокуратури України Тетяна Мароненко повідомила, що Генеральна прокуратура порушила карну справу проти колишнього президента Автономної Республіки Крим Юрія Мєшкова, якому висувають звинувачення у перевищенні влади. Його справою займається Херсонська обласна прокуратура.

КИЇВ.— Тут відбувся з'їзд молодечої організації Народного Руху України "Молодий Рух". Делегати з'їзду визначили пріоритетні напрямки діяльности на найближчу перспективу, поновили склад правління організації. "Молодий Рух" зосередить зусилля передусім на зміцненні і розширенні своїх низових структур а також активізації праці серед молоді. В ухваленій резолюції сказано, що з'їзд підтримує ті кроки Президента, що матимуть послідовне реформаторське спрямування, а також висловлена стурбованість діями більшости у Верховній Раді та гальмуванням законотворчого процесу. Одне з положень резолюції містить незгоду з тезою Президента Л. Кучми про стратегічне партнерство України з Росією.

КИЇВ.— Тут відбулося засідання Великої ради Об'єднання "Нова Україна", на якому обговорено шляхи трансформації об'єднання, прийнято нових колективних членів та обрано керівників секретаріяту. До "Нової України" увійшли нові колективні члени: Партія "Трудовий Конгрес України", Спілка Малих і Середніх Підприємств України, Спілка Орендарів і Підприємців, Українське Об'єднання Житлової Кооперації та Асоціяція Соціяльного Захисту Військовослужбовців. Головою секретаріяту став Юрій Сахно.

КИЇВ.— За повідомленням пресової служби Міністерства оборони України, українські військовики братимуть участь у миротворчих операціях ООН не лише у колишній Югославії, але і в Таджикістані, де виконуватимуть завдання у складі місії військових спостерігачів ООН у цій країні. Українські військовики візьмуть участь у цій місії на пропозицію ООН.

ДЛЯ УКРАЇНИ ВІДКРИВАЮТЬСЯ КРЕДИТНІ ЛІНІЇ

Київ(УНІАР).— Тут у четвер, 4-го травня, Пресова служба Міністерства Економіки України повідомила, що ЕКСІМБАНК ЗСА, оголосив, що він відкриває всі експортні кредитні лінії для України. Це означає, що Україна зможе закупити будь-які необхідні їй товари. Термін виплати кредитів від шести місяців до тридцяти років.

За словами міністра економіки Романа Шпека, "цей крок є ще одним підтвердженням готовости світового товариства, ділових і фінансових кіл підтримати нову економічну політику України".

Піттсбург відзначив роковини Чорнобиля

Піттсбург. — Для відзначення дев'ятих роковин катастрофи у Чорнобилі, переведено тут в неділю, 30-го квітня ц. р., на українській радіопрограмі Михайла Комічака радіотон у користь потерпілих від радіяції. Під час програми слухачі телефонічно зголошували свої пожертви. За одну годину задекляровано понад 11,000 дол.

Збірку фондів заініціював Тристейтовий Комітет Допомоги Дітям Чорнобиля у Піттсбурзі, який від років здійснює харитативну акцію в Україні. У підготові і переведенні радіотону брали участь члени таких організацій: Українське Технологічне Товариство, Союз Українок Америки, Комітет Українського Фестивалю, „Рідна Школа", Комітет української національної кімнати при Піттсбурзькому університеті, Українська Православна Ліга і Ліга Українців-Католиків. Під час програм з коротким словом про важливість збірки виступили довірені комітету С. М. Тимяк, Марта Пісецька-Фарлі і М. Корчинський та Марія Вовчук від СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ККДУ

Іст Гановер, Н. Дж.— Як повідомляє Управа ККДУ, Треті загальні збори Координаційного Комітету Допомоги Україні відбудуться у суботу, 20-го травня, в готелі Рамада, дорога 10 захід в Іст Гановер, Н. Дж. Реєстрація почнеться о год. 9:30 ранку, відкриття зборів— о год. 11-ій ранку. Учасників зборів проситься зголосити свою участь, телефонуючи на число (201) 763-5667 або передаючи інформації через факс (201) 378-3981. Якщо дискусії будуть продовжені, проситься приготовитися до нічлігу (кімнати можна замовляти, телефонуючи до Рамади (210) 386-5622, факс (201) 386-5724).

ПОМЕР Д-Р Б. ГОРДИНСЬКИЙ

Нюарк, Н. Дж. — Як повідомляє родина, в Майноті, Північна Дакота, 20-го квітня помер д-р Богдан Гординський.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УМ

Ню Йорк.— Управа Українського Музею, 203 Друга аве., повідомляє, що 17-ті Річні загальні збори УМ відбудуться у неділю, 11-го червня, початок о год. 2-ій по полудні.

Д-Р О. ГАРАНЬ ТА ПРОФ. О. БУРАКОВСЬКИЙ В УВАН

Ню Йорк.—УВАН у ЗСА влаштовує доповіді д-ра Олексія Гараня, професора Києво-Могилянської Академії, на тему „Національ-демократи: еволюція, проблеми, перспективи" та проф. Олександра Бураковського, одного з основоположників Руху, на тему „Українська держава та національні меншини". Доповіді будуть виголошені у неділю, 14-го травня, в будинку УВАН, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Початок о год. 2-ій по полудні.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В МАЯНДІ

Ню Йорк.—Літературно-Мистецький Клюб з нагоди Дня матері влаштовує мистецьку виставку, яка проходитиме в галерії Маянд (колишня ОМУА) від 12-го до 21-го травня. Відкриття відбудеться у п'ятницю, 12-го травня, початок о год. 7-ій вечора. Адреса галерії: 136 Друга аве, 4-ий поверх; відкрита вона у п'ятниці від 6-ої до 8-ої год. вечора, в суботи і неді-

У СВІТІ

ВИГЛЯДАЄ, що европейські союзники не підтримають антиіранської політики ЗСА. Наприклад, французький міністер закордонних справ Алєн Жюспен сказав з цього приводу, що Париж „розуміє занепокоєння міжнародної спільноти іранським фундаменталізмом, однак не бачить, на якій основі можна приєднатися до міжнародних антиамериканських санкцій". Спостерігачі припускають, що Лондон також не підтримає у цьому питанні Адміністрацію президента Билла Клінтона, адже Англія є одним з найголовніших торговельних партнерів Теграну, щороку експортуючи в цю близькосхідню країну товарів на суму 289 мил. фунтів стерлінгів. Пропозицію ЗСА не приймають і в інших европейських столицях, передусім у Бонні і Римі.

ДО ПЕКІНУ з офіційною візитою приїхав прем'єр-міністер Японії Томіїті Мураяма. Під час переговорів з головою Китайської Народної Республіки Цзяном Цземіном і прем'єром Державної ради Лі Пеном японський прем'єр підкреслив, що Токіо кається за колишні антикитайські дії імператорської Японії, і запевнив китайських керівників у твердості курсу на активне економічне співробітництво між двома державами. Щоправда, Т. Мураяма заторкнув також деякі неприємні для китайців теми: наприклад, він закликав Пекін припинити випробування ядерної зброї і взагалі висловив занепокоєння швидкою модернізацією китайських збройних сил і їхнім збільшенням.

ГОЛОВА Верховної ради Грузії Едуард Шеварднадзе відкинув чутки про продаж Іранові бойових літаків грузинського виробництва в обмін на нафту. Підтвердивши той факт, що між Грузією та Іраном „дійсно мали місце переговори, але вони закінчилися без позитивного висліду", грузинський лідер в інтерв'ю для французької газети „Ле Монд" запевнив, що в Ірані „нема жодного грузинського літака".

ПОНАД 40,000 ПРОЧАН вже прибуло з Ірану в Савдійську Арабію, до святих місць ісламу. Савдійські сили безпеки оточили район у Мецці, де мешкають іранці, щоб унеможливити політичні демонстрації під екстремістськими гаслами і пов'язані з ними безпорядки. Відомо, що декілька років тому іранські прочани приїхали в Мекку з провокативними політичними лозунгами і це привело до кривавих сутичок у святому для усіх мусулман місті.

У ВІВТОРОК, 2-го травня, в Лондоні відбулася урочиста церемонія відкриття бронзового пам'ятника Вінстонові Черчіллеві і Френклінові Рузвелтові. Цю подію присв'ячено Дню Перемоги над нацистською Німеччиною, який широко відзначають в Англії. Лідери Великобританії і ЗСА часів Другої світової війни зображені так, як їх зафіксував фотограф на Ялтинській конференції 1945 року. Щоправда, на тій старій фотографії третьою персоною є Сталін, а в лондонському пам'ятнику ката народів нема. Автором пам'ятника є американський скульптор Лортенс Голофсенер.

ЧЛЕНИ української делегації, яка супроводжувала вантажі гуманітарної допомоги в Чечню, ствердили на пресовій конференції в Києві, що втрати російських окупаційних військ у війні проти чеченських патріотів становлять 30,000 убитих і понад 80,000 ранених. Чеченська сторона втратила до 2,000 вбитими, поранено 30,000 мирних громадян.

ВИСТАВКА КНИЖОК З УКРАЇНИ В УВАН

Ню Йорк.—Українська Вільна Академія Наук у ЗСА запрошує на виставку книжок з України, влаштовану Корпорацією Видавців України, яка проходитиме 14-го травня у приміщенні Української Вільної Академії Наук у ЗСА, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку. Презентацію книжкової продукції останніх двох років проведе президент корпорації Сергій Безпалов. Початок о год. 1-ій по полудні. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 2-ГО ТРАВНЯ, Федеральна комісія засобів інформації вирішила не примушувати Руперта Мирдока перебудовувати його компанію для того, щоб пристосувати її до правил для закордонних власників і отримати телевізійно надавчу ліцензію. Тим самим Р. Мирдок отримав неабияку перемогу над серйозною легальною проблемою, що загрожувала його імперії засобів масової інформації. Р. Мирдок є власником кількох телевізійних станцій, які є ядром телевізійної мережі ФОКС.

БЕРУЧИ ПІД УВАГУ ТЕ, що не існує майже жодних можливостей для того, щоб досі залишилась живою будь-яка жертва трагічного вибуху в Оклагома Сити, місцеві чинники ще більш скоротили кадри рятувальників і обмежили їхню працю від 6-ої ранку до 6-ої год. вечора. Керівник місцевих пожежників Гері Марс сказав, що для цього виникла потреба з приводу чим раз більшої загрози для рятувальників і робітників від ушкодженого будинку.

НАМАГАННЯ УРЯДУ ЗСА переконати европейські країни долучитися до їхнього торговельного ембарго проти Ірану не дало бажаних успіхів, хк більші країни цю думку відкинули, а німецькі офіційні чинники навіть публічно назвали американський задум неправильним. Японія також холодно поставилася до американського заклику, зазначуючи, що офіційного звернення від ЗСА в цій справі не отримали, а коли отримають то серйозно застановлятимуться. При цьому офіційні чинники Японії зазначили, що волять такі справи з Іраном полагоджувати діялогом.

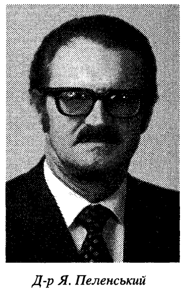
ЖІНКИ ДВОХ УВ'ЯЗНЕНИХ американців в Іраку, які відбули побачення з своїми чоловіками минулої неділі, 30-го квітня, що дальше перебувають в Іраку. Речник Державного департаменту Ніколас Бирнс повідомив, що Лінда Барлун і Кеті Даліберті знову мали побачення зі своїми чоловіками Вілліямом Барлуном і Дейвидом Даліберті у понеділок, 1-го травня. Він також сказав, що від рідних в ЗСА Державний департамент довідався, що обидва в'язні терпіли на болі в грудях і їх відвезено до лікарні. Існує можливість на отримання дозволу на третю зустріч жінок з ув'язненими.

У ВІВТОРОК, 2-ГО ТРАВНЯ, пасажирський поїзд Амтрек, який прямував з Ню Йорку до Флориди вдарив застряглу на рейках причіпку великого вантажного грузовика. Ця сутичка спричинила вихід з рейок всіх крім двох із 18 вагонів поїзду, що зумовило легкі поранення 55 осіб без будь-яких жертв. Аварія сталася о год. 2:45 ранку недалеко місцевости Сикамор у Південній Кароляйні, приблизно 70 миль на південь від Коломбії, столиці стейту.

Відбулися Загальні збори Інституту ім. В. Липинського

Філядельфія (СЕДІ). — Тут у суботу, 29-го квітня ц. р., у власному будинку відбулися Загальні збори Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського (СЕДІ).

Збори відкрив президент інституту проф. Ярослав Пеленський, вшанованю однохвилинною мовчанкою членів інституту, які відійшли у вічність під час урядування уступаючої управи (28-го листопада 1987 року–29-го квітня 1995 року). На зборах було присутніх 14 членів інституту, а 16 членів передали свої мандати. Головою зборів обрано проф. Олексу Біланюка, а секретарем — Мар'яна Коця. Протокол з попередніх Загальних зборів відчитав Ілярій Мазепа. Про свою діяльність звітували члени уступаючої Управи: президент проф. Я. Пеленський, заступник президента д-р Богдан Коваль, секретар І. Мазепа, касир д-р Святослав Трофименко, член д-р Роман Процик.

Д-р Я. Пеленський

Після уділення абсолюторії з признанням уступаючій Управі, обрано нову Управу у такому складі: проф. Я. Пеленський — президент, д-р Святослав Трофименко — перший заступник президента і касир, проф. О. Біланюк — другий заступник; Олена Отт-Скоропадська — третій заступник; Софія Слюзар — секретар; Любомир Бей, проф. Ярослав Білінський, д-р Степан Ворох, М. Коць, І. Мазепа, Х. Пеленська, д-р Р. Процик, д-р Марта Трофименко, Маркіян Онуферко, д-р Наталя Яковенко (Київ), кандидат наук Олексій Толочко (Київ) — члени; д-р Б. Коваль (голова), Марія Гончаренко, В. Лучкань — Контрольна комісія.

Обговорено широко плян праці новообраної Управи щодо науково-видавничих, фінансових і господарських справ та співпраці інституту з науковими установами України і діяспори.

Учасники Загальних зборів у резолюціях з'ясували напрямні щодо дальшої діяльности інституту. Поперше, збори шлють щирі вітання українським церквам України і діяспори, Президентові, Урядові і парляментові України, освітнім і науковим установам України, зокрема, Національній Академії Наук України, Інститутові східньо-европейських досліджень Національної Академії Наук України та Інститутові української археографії і джерелознавства ім. М. Грушевського Національної Академії Наук України, а також освітнім і науковим установам діяспори, збройним силам України та всьому народові суверенної і незалежної України, а також громадськості української діяспори.

Схвалено, що одним з головних завдань інституту надалі залишатиметься якнайтісніша співпраця з науковими установами України, зокрема з братньою установою у Києві — Інститутом східньо-европейських досліджень Національної Академії Наук України, а також з інститутами і науковими установами діяспори з метою скріплення самостійности української держави.

Твердо впевнені в конечності безпартійного існування Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії, учасники Загальних зборів схвалили резолюцію щодо дальшої науково-видавничої праці для добра української і світової науки та утвердження української незалежної держави.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.

Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Комуністи активізувалися

В Україні 1-го травня виявилася незвичайна активність і самовпевненість Комуністичної, Соціялістичної та інших партій, у яких об'єдналися комуністи колишньої КПСС.

Їхня зарозумілість і агресивність зростають кожного разу, як тільки в якійсь країні на терені колишнього СССР перемагають ліві. Ще виразніше помітна залежність лівих сил в Україні від того, що відбувається в Росії. Цього разу українських лівих підбадьорила перемога комуністів в Естонії та всезростаюча активність їх у Росії. Щоправда, з одного боку ліві України хочуть незалежности від Росії, а з другого боку бояться випустити з рук владу. Щоб утримати панівне становище за собою, вони все ж готові поступитися незалежністю України. Очевидно, не всі комуністи такі продажні і зрадливі, але ліві партії в Україні мають серед своїх членів більшість росіян, які мешкають в Україні 5—10 років і займають виключно керівні становища. І взагалі, серед членів нинішніх КПУ та СПУ фактично немає колишніх рядових комуністів. То все колишні компартійні номенклятурники, які й сьогодні посідають керівні посади в Уряді, радах усіх рівнів, прокуратурі, судах, міністерствах, або є директорами заводів, трастів, банків, радгоспів чи головами колгоспів.

Проте від естонських лівих політичних організацій українські відрізняються не лише тим, що вони заповнені переважно росіянами, а ще й тим, що естонські повні рішучости прискорити земельну реформу та удосконалити ринок цінних паперів. Естонські ліві творять коаліцію з партією реформ, до якої входять найкрупніші капіталісти, банкіри, центристи і праві. Вони роблять усе, щоб пришвидшити зміцнення і розквіт своєї держави.

В Україні ситуація інша, саме тому, що там серед лівих багато російських патріотів, а не українських. І хоч в Росії приватизація рушила далеко вперед, та великороси не зацікавлені, щоб вона просувалася в Україні. Навпаки, вони гальмують приватизацію землі в Україні, щоб зовсім її ослабити і довести народ до відчаю на межі революції. Таким чином вони прагнуть поставити Україну на коліна, щоб потім "врятувати" її, прийнявши до нового союзу і зберігши імперію.

Було б помилкою вважати, що ці російські патріоти діють лише з власної волі та ініціятиви і що цими процесами не керує Москва. Доказом цього є останні події в Криму і заяви міністра закордонних справ Росії Андрея Козирева, який сказав, що Росія готова зброєю захищати російськомовне населення на територіях інших держав. Що агресивніше поводиться Кремль, то самовпевненішими стають ліві в Україні. Вони продемонстрували це 1-го травня і готуються ще більше показати свою силу 9-го травня, у день святкування 50-річчя перемоги в Другій світовій війні.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Раїса Руденко

УКРАЇНУ ВРЯТУЄ НАРОД

IV

Є й інший приклад. Прожила корінна українка в Аргентині 40 років, без громадянства, дочекалася звільнення України, продала аргентинську хатину і повернулася в рідне село. Купила хатку, та ніяких прав, ніякого статусу за чотири роки так і не змогла добитися. Вона є, і ніби її нема, тому коли цукор чи масло, або хліб продавалися за гроші, але на талони, вона не могла їх придбати, бо ніхто не мав права видати їй талони: вона не існує. Їй треба було на "чорному" ринку купити талони і тільки тоді придбати продукти. Але ці продукти виходили для неї втричі дорожчими. Сьогодні продукти є вільно, але в неї вже не залишилося грошей. І заробити не може, бо не має документів: ніхто на працю не візьме. Та й старенька вже, де там їй заробляти в такому віці. Не має вона іншого громадянства, не дають і українського. Вона все ще клопочеться, щоб якось узаконити своє мешкання в Україні.

Отже, не міняються в Україні колишні совєтські бюрократи, які працюють, як і раніше, на своїх посадах аж до виходу на пенсію. Вони борються за високі посади, творять закони, вигідні для них самих, розтрачають державні гроші, спричиняючи кризу влади й економіки, а люди в цей час важко працюють, заповнюючи полиці крамниць і базарів продуктами і товарами, змінюють своє мислення і змінюють на краще саму Україну.

Коли постійно живеш в Україні шість, вісім чи більше місяців, то починаєш глибше розуміти деякі явища. Так я зрозуміла, що в закордонних банках гроші тримають переважно ті "підприємці", котрі нажили їх нечесним шляхом. Справжні чесні підприємці тримають гроші в Україні. Крім того, вони спонзорують чимало різних українських програм, видань або наукових досліджень. І такі люди вселяють надію, що через кілька років Україна посміхнеться весняною посмішкою до всіх своїх дітей у діяспорі, які так жертовно складали гроші для амбасад і консулятів, і так багато допомагали їй в перші найважчі роки становлення держави.

Олександер Кобаса

С. КЛОЧУРАК — ПРЕЗИДЕНТ ГУЦУЛЬСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Микола Мушинка, „Лицар волі". Життя і політично-громадська діяльність Степана Клочурака. Видано на кошти Рахівської районної ради Народних депутатів, Асоціяції україністів Словаччини, Наукового товариства ім. Шевченка та Олександра Кобаси. Поличка „Карпатського краю", ч. 1-3, Ужгород, 1995. 278 стор.

II

Заарештований совєтськими органами у Празі, він дванадцять з половиною років відбув у сибірських таборах ГУЛагу працюючи у нелюдських умовах на шахтах Воркути. Повернувшись в 1957 р. до дружини і дочки в Прагу, він майже до своїх 80 років працював робітником, бо комуністична чеська влада йому пенсії не дала. Та і в тих важких умовах С. Клочурак з допомогою М. Мушинки написав першу частину своїх спогадів „До волі" (до 1919 р.), які у 1979 р. Карпатський Союз в Ню Йорку видав окремою книжкою. Ця книжка стала для нього фатальною, бо совєтське КҐБ, довідавшись про неї, зробило на його празькій квартирі ґрунтовний обшук, в результаті якого в нього забрали рукопис майже готового до друку другого тому спогадів „До волі" (1920—1945) і всі підготовчі матеріяли для третього тому (1945—1957). С. Клочуракові погрозили, що коли він не перестане займатися „антисовєтською" діяльністю, „помилування", надане йому совєтським урядом, буде скасоване і його без суду і слідства відправлять у Сибір відбувати довічний термін заслання. Все це прискорило його смерть в одній з празьких лікарень на порозі 85 року життя.

Життєпис Степана Клочурака, побудований на конкретних фактах, в освітленні М. Мушинки читається немов захоплюючий детектив. Друга частина його книжки „Лицар волі" (стор. 138-277) містить документи: статті С. Клочурака з редагованих нам видань, його політичні промови, наукові роботи, рецензії та фрагменти 43 листів до автора з 1967—1978 рр. В кінці подано 57 фоторепродукцій, в основному фотографій з життя С. Клочурака та його родини, фоторепродукцій ним редагованих видань та видань про нього.

Найбільше значення книги М. Мушинки „Лицар волі" полягає в її автентичності. Це — не повість, як її названо в редакційному вступі, а ґрунтовна наукова праця, в якій кожне явище задокументоване посиланням на конкретне джерело. Автор, який особисто знав С. Клочурака, на широкому політичному фоні подав образ антикомуністичного й демократичного діяча Закарпаття. Досі там друкувалися книжки лише про комуністів — Борканюка, Сидоряка, Мондока, Локону та інших. Створювалося враження, що лише вони боролися за возз'єднання Закарпаття з Україною та за українську орієнтацію в національному питанні. В останньому часі вчені почали звертати увагу на постать А. Волошина, В. Ґренджу-Донського, А. Штефана, а С. Клочурак залишався в тіні цих діячів. М. Мушинка вивів його з цієї тіні на світло Боже і зробив це переконливо — на високому професійному рівні.

Пропонуючи книжку читачам, видавці на третій сторінці обкладинки заявляють: „Книга 'Лицар волі' мала б потрапити бодай в кожну школу, бібліотеку не лише Закарпаття, але й всієї України загалом. Адже з неї постає багатюща історія унікального краю". На жаль, здійснити цей благородний замір покищо не можна, тираж книжки — 500 примірників — цього не дозволяє, а для більшого тиражу забракло коштів. На книжковий ринок України книжка зовсім не потрапила. Її конче потрібно перевидати. Своє зворушливе звернення до читачів видавці закінчують словами: „Звертаємось нині до потенційних спонсорів, до всіх, кому не байдужа справа просвіти й духовного відродження: допоможіть своїми пожертвами продовжити тираж 'Лицаря волі'". Віримо, що цей заклик знайде порозуміння і в українській діяспорі, бо книжка М. Мушинки, крім своєї документальної вартости, є і вагомою зброєю проти політичного русинства, яке нині так шкодить Україні.

Невеличка частина малого тиражу „Лицар волі" все ж таки потрапила і в ЗСА. Цю 278-сторінкову книжку можна замовити, пишучи на адресу: Olexander Kobasa, 632 Chestnut Str., Williamstown, N.J. 08094. Ціна 10 дол. Чистий дохід з продажу книжки буде призначено для її повторного видання. Пожертви на перевидання „Лицаря волі" можна слати звичайним чеком на адресу автора: Mykola Mušinka, Dr.Sc., Asociacia ukrajinistov Slovenska, Presov, ul. 17 Novembra 1, Slovakia.

Імена жертводавців та висота вкладу кожного з них будуть зазначені в книзі.

Валентина Юрченко

„Я ХОЧУ ГОРИЦВІТОМ ЗАПАЛАТИ..."

II

У збірці „Мені пора" Оляна Рута вміщує на кількох сторінках також свої „Віршенята" — мініятюрки на 2—3 рядки для дорослих і дітей, наприклад: „Річка" — Велике засідання струмків і крапель; „Море" — Хвилюється море душею, на березі сосни співають. Цікаво, чи є в хвиль дитина, кого ж бо вони колихають?" А для дітей — типово-дитячі: „Сонцезолотарик", „Ой, гульвісонько-гульвіса", „Незвичайний слон" та чимало інших.

Збірка „Стежка через жито" — це дальший творчий крок уперед молодої поетеси, хоч тут перевагу віддано її прозі. Виразна в цій збірці своєрідність поетичної мови Оляни Рути, „зрілість" тематики й світогляду. Ось у кількох рядках її образ бачення світу:

Коли в людини СВІТ,
Вона полишить слід.
І не розтане.
І не стане
пустим туманом.
І дурманом
її ніколи не споїть,
коли в людини — СВІТ.

Поетеса любить тільки те, „що нагадує життя", справжнє й не фальшиве, але в її „життєвій річці" пливе не „шовкова" безжурність, а „колюча, ялинкова тривога". Називаючи себе „мандрівною лелекою", вона хоче йти „у далеку мандрівку" — подалі від мертвого міста, де слово зробили послідом, де слово уже не святе". У вірші „Куди" Оляна Рута увиразнює свій творчий і життєвий шлях:

До себе іти. До себе.
До себе — єдиний шлях.
Не губити себе, а шукати.
Не в квітках. У колючих тернах
І не в темінь, вночі, світити,
А засяяти в ясний день.
Стати піснею. Над пісень.
Безкінечна дорога — до себе.

Ця її дорога до себе — непорушна внутрішня чесність, „Як дивитися — так і бачити, як думати — так і жити". У вірші „До колекції поглядів" поетеса стверджує, що:

Погляд — як насінинка,
чи молодий пагінчик —
пускає в самісіньке серце
свій чарівний корінчик.

Любов до театру „вросла в серце" Оляна Рути, як „паросток непроханий". У вірші „Маестро з оком птаха", з мотом відомого режисера Сергія Параджанова („Не треба поспішати ставати режисером"), вона бачить його „гірку, роз'пяту дорогу", на якій маестро бачив усе, але йому „зав'язали крила" і він не міг злетіти на височінь свого таланту. Поетеса називає його „птахом із скутими крилами", бо „його подвиг — жити, поклик — творити, а доля була путами". Він мріяв померти на Україні, його „великий і другій батьківщині", який він багато завдячував.

І знову в цій збірочці авторка присвячує цикл віршів бабусі й дідусеві (вірш „Бабусю, дідусю"), що „полетіли, помандрували" в інший світ, а внучку „недокохали, недоростили" і її дитинство „з собою забрали".

Оляна Рута збагачує свою поетичну мову сміливим шуканням кольориту в мистецьких засобах, найтонших відтінків почуттів і переживань. Наприклад: „жменька суму і жалю ятрить крихху... тишу", або „падає небо горя в озеро думок", „моя зоредоля, моя горедоля", „у хащах слів чужих". Це щоб назвати лише кілька, бо їх чимало знайдемо й у віршах, поданих тут у тексті.

Проза авторки, „На човні у житі", містить невелику зворушливу кіноновелю — „Ромашки, ромашки і мамин голос" — про молодого героя, що захищає Україну й серед жаху війни, в передчутті неминучої смерти, поринає в спомини „музики дитинства", де „мамин голос і її коси, що пахнуть любистком", і шурхіт незабутнього степу з його травами, які стали „цвинтарем його дитинства" і життя. Тут є і красні мистецькі етюди — „Човен" і „У кожного свій обрій". В них бачимо, як за селом, у безкрайому полі квітів, поетеса мандрує, як в океані, пливе у човнику своєї уяви до далекого обрію, де „волошкові акварелі" і „хмарово-кучеряве небо", вона купається у високих травах і в житі, сповнена „дитинним блаженством", вливається у неповторний „внутрішній світ ідилій". Мандрівкою в дитинство є також „Спроба автобіографії", а в ній „перші дійові особи": серед них — головний „оберег", незабутня бабця, сонечко-дідусь, що промостив кладочку до серця внучки й умів „прихистити дитячу душу" і, звичайно, мама і тато та інші члени роду. Тут і світ „живих" іграшок, надзвичайних вигадок, театру, спогад про Великдень і „сонящну паску" та „отару" крашанок, викупаних у цибулинні й тополиних бруньках. Нестертим залишився в душі молодої авторки „Спогад у білому човні", коли „бабуся попливла від мене у білому човні, зоставивши саму на острові печалі, де скрізь пекучі і лихі вогні і де немає бажаної волі, де вільним птахам крила зав'язали"...

Збірку „Стежка через жито" Оляна закінчила прегарним „програмовим" сонетом „Світати":

Я хочу все забути. Все згадати.
Я хочу мрії повернути босі.
А ще я мушу в айстри попрохати,
Хай не спішуть цвісти. Бо буде осінь.
Не хочу вечоріти. Лиш світати.
Не хочу жовтий лист збирати. Досить.
Я хочу горицвітом запалати,
А потім — загорнутися у роси.

Та що для мене той вогонь,
Немов хлопчисько-вітрогон.м
Хто він мені, той пал чарівний?

Я знаю, цей вогонь — життя,
Гарячий шлях без вороття.
Нетлінний, неодмінний.

Побажаймо ж молодій талановитій поетесі й далі не пригашувати „вогню життя" в її багатонадійному „світанку" поетичної творчости й упевнено прямувати зі „стежки" на „велику дорогу" української літератури, звільненої від пут.

Богдан Кутний

Пригадаймо нашу молодість

„Goodbye is not forever", by Amy George with All Janssen. Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402.

Прочитавши заголовок цієї книжки („Прощання ніколи не є назавжди"), ніхто б навіть не догадався, що вона має так багато спільного з Україною і українцями. Хочу коротко розповісти, як я дійшов до цього і як книжка потрапила в мої руки.

Перебуваючи в гостях у мого сина в Мемфісі, Теннесі, одного дня я пішов з дружиною на змагання з кошиківки, в яких брав участь наш внук, а син є опікуном спортової дружини. Під час перерви між змаганнями до нас підійшла незнайома жінка, яка назвалася Ненсі, і сказала по-англійськи:

— Я знаю, що ваш син — українського походження. Думаю, що ви народилися в Україні...

Ненсі запитала, чи ми читали або чули щось про книжку „Прощання ніколи не є назавжди". Ми відповіли, що, на жаль, ні не чули, ні не читали. Незнайомка коротко розповіла зміст і додала, що у своєму житті такої цікавої книжки не читала. З неї вона багато дізналася про Україну і українців, бо досі нічого не знала про цю країну.

— Я сміялася і плакала... Плакала, бо ніколи не уявляла собі, що такі страхіття діялися в Україні, — сказала Ненсі і запитала нас, чи дійсно все це правда, чи лише домисел письменниці.

Ми підтвердили, що такі події діялися у великому маштабі і цілком відповідають правді. Прощаючись, Ненсі пообіцяла прислати нам цю книжку. Ми розійшлися, а повернувшися додому, забули про книжку і обіцянку Ненсі. Та ось минуло кілька тижнів, і приходить пакет з допиською від Ненсі, з якої довідуємося, що, крім нас, вона розіслала як різдвяний подарунок понад 20 таких книжок своїм американським приятелям і вже отримала від них листи-подяки.

На другий день я почав читати. Книжка зразу ж, з перших сторінок, полонила мою цікавість. Вона дійсно має велику вартість для нас, бо поширює інформації про Україну серед американців, і взагалі серед чужинців. Та й для нашої молоді вона цінна, бо хоч молоде покоління ходить до українських шкіл, вивчає українську мову, але коли береться читати, то таки волів англійською мовою.

„Прощання ніколи не є назавжди" — це правда про наш народ, про його терпіння та самозбереження, це розповідь про тісний родинний зв'язок, якого нам так бракує тут, в Америці. Повість охоплює період Жовтневої революції 1917 року, голод в Україні 1932—33 років, Другу світову війну, німецьку окупацію, тяжку працю наших людей в Німеччині, закінчення війни, розповідає про страх перед большевицькими репатріяційними комісіями, про те, як каґебісти ловили людей і силою відправляли їх на „родину", про старання виїхати за океан, приїзд до „обітованої" землі — про все те, що майже кожний з нас пережив, перш ніж дістався на землю Вашінгтона. Зрештою, не буду переказувати змісту, бо тоді сама книжка стане менш цікавою для читача. Скажу лише, що коли я читав, то ніби знову пережив усі ті роки нашого лихоліття, переді мною поставали картини півстолітньої давности, повертаються спогади юности, і здавалося, що все це було вчора. А скільки то років минуло!..

Авторка не лише описує правду про ті тяжкі роки, але й інформує Захід про нинішню самостійну і незалежну Україну, про нашу культуру, звичаї, про те, що українці — окрема нація. Написаний твір легким, доступним стилем.

Перший наклад книжки розпроданий, другий — у друку. На жаль, продавали її в центральній Америці. Тут, на сході, я шукав і розпитував у книгарнях, але її не мали і ніхто про неї не знав.

Підтримуючи ідею Ненсі, скажу, що книжка ця — гарний подарунок від нас для приятелів-неукраїнців, для нашої молоді, дітей та внуків, щоб вони дізналися про своїх родичів і про те, яким тернистим шляхом вони прибули до ЗСА. Тому рекомендую нашій громаді, яка пережила ці роки, прочитати книжку, полинути думками в минуле і пригадати свою молодість

Ярина Зоряна

Шануймо життя

(Жертвам Оклагоми)

Чи кликати на поміч з неба,
Чи проклинати людський рід?
І що робити дальше треба,
Щоб оздоровити ввесь світ?

Плачуть мами, що їхні діти,
Жертви насильства, неприродних...
А скільки матерів на світі
Вбивають в лоні безборонних?!

Та й евтаназія нам вигідна,
Це для „добра" — так нам сказали...
Заповідь Божа непотрібна,
Бо ми самі богами стали.

Тож не плачмо за Оклагому,
Зробім моральну постанову,
Шануймо життя! Та й у всьому
Плекаймо цю думку здорову,

Що закон Божий — не вбивати,
Відноситься до всіх і всюди,
„Що посієш — то й меш збирати" —
Держава чи звичайні люди.

Міннеаполіс, 1995.

Любов Проць

Ранок

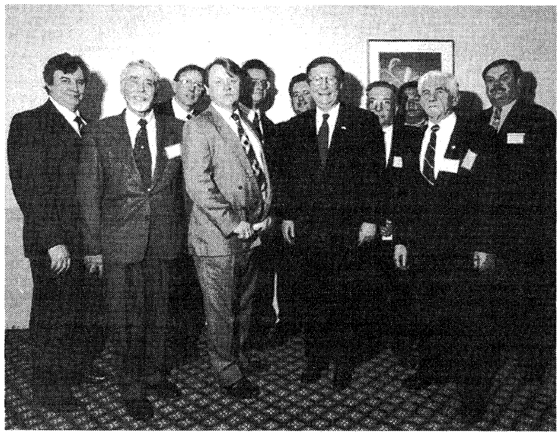
Прокидаються люди й дерева,
В серці — мрії, у лісі — гриби,
А на вулицях міста Лева —
Голуби... голуби... голуби...

Вже побігла за кимось турбота —
Ворожити добро чи біду...
Стежка мамина аж за ворота
Боса вибігла — чи не іду.

І відкриті серця у квітів.
І відкриті серця у дітей.
І, здається, на білому світі —
Ні печалі, ні сліз, ні смертей!

Починається день і робота.
В горлі світу — нечутні плачі.
...Ще стоять Бранденбурзькі ворота
І кордони не сплять уночі.

Українці вітають сен. М. МекКоннелла

Сен. М. МекКоннелл (другий справа у першому ряді) з групою учасників .

„Я вірю, що Америці найбільш вигідною є сильна і незалежна Україна; тому я вірю, що Америка повинна докласти всіх старань, щоби запевнити, що Україна стане сильнішою і продовжуватиме бути незалежною". Це сказав сен. Мич МекКонелл, республіканець зі Кентакі, на прийняттю, яке відбулося в його честь в неділю 26-го березня, в Рамада Інн в Іст Гановер, Н. Дж. Він додав: „Україна і Америка повинні випрацювати сильні, обопільні стосунки — такі які існують між Америкою і Ізраїлем".

Прийняття, яке складалося з трьох частин, зорганізував ад гок комітет „Українці за МекКоннелла в 1996"; до нього входили активісти різних організацій і груп. Програма складалася з трьох частин: пресова конференція, зустріч із спонзорами і прийняття та зустріч з усіма учасниками свята. Всі три частини програми відбулися успішно, сенатор був у доброму настрої і висловлювався дуже позитивно про Україну і українців.

Під час пресової конференції телевізійна програма „Контакт" фільмувала інтерв'ю, яке сенатор дав Стефанові Коваліву з „Контакту", Божені Ольшанівській з „Українського Тижневика" і Ігореві Длябозі із „Національної Трибуни". Деякі питання були: від С. Коваліва про майбутнє України, на яке сенатор відповів, що найважливішим є втримати за всяку ціну незалежність України; від Б.Ольшанівської про прийняття в членство НАТО новостворених східньоевропейських держав, про поїздку президента Билла Клінтона до Москви у травні, про війну в Чечні і про проросійську політику Уряду ЗСА, на які сенатор відповів: „Я вірю, що Україна повинна бути членом НАТО разом з Польщею, Чехією, Словаччиною і Мадярщиною. Я уважаю, що поїздка президента Клінтона до Москви є величезною помилкою тому, що: Росія є заанґажована у відкритій аґресії проти Чечні, де вже згинуло 25,000 людей і Росія допомагає Іранові ядерно озброюватися". На питання І. Длябоги про найважніше рішення закордонної політики ЗСА, сенатор відповів, що за всяку ціну треба запобігти відновленню російської імперії.

Він продовжував розвивати ці відповіді дальше: якщо президент Клінтон бажає спільно відсвяткувати закінчення Другої світової війни, то він може відвідати Україну, Білорусь, чи інші країни, а не Росію; треба дати більше допомоги і грошей новоствореним державам (колишнім республікам СССР), а не Росії; що Республіканська партія, до якої належить сен. МекКоннелл не вірить в політику „Росія перша"; що відколи в Конґресі існує республіканська більшість, закордонна політика Америки зверне з дороги проросійства; що через аґресивність Росії, вся допомога від ЗСА повинна бути припинена аж до того часу, коли Росія припинить свої аґресивні і експансивні дії; що політика Уряду ЗСА супроти України значно змінилася щойно по виборах 1994 року, під час яких Демократична партія, яка була довго при владі на Капітолю, зазнала поважної поразки; щойно тоді Адміністрація зробила рішення підвищити візиту Президента Кучми до статусу державної, а не ділової, як було пляновано раніше.

Сенатор продовжував, що з посту голови підкомісії для закордонних операцій, яка є частиною Комісії Асиґнування фондів, і завданням якої є приділювати гроші специфічно для закордону, він займає ключеву позицію щодо допомоги Україні. Пояснюючи це, він дав нам до зрозуміння, що нам, українцям, в діяспорі і в. Україні, повинно дуже залежати на тому, щоби він і його колеґи з Республіканської партії вдержали більшість і контролю в обох палатах Конґресу і відвоювали Білий Дім.

Після зустрічі з пресою, сен. МекКоннелл зустрівся із деякими із 31спонзорів — осіб, які пожертвували по 250 дол. на його виборчу кампанію в 1996 році. Це були: Буртик Ольга, і Іван, Биц Христина і Мирон, Чабан д-р Марія і Богдан, Дячук Уляна і Володимир, Федаш Адя і Орест, Галібей Оксана і Михайло, Гановські Дарія і Євген, Гантворк Пейшенс і Джеймс, Головінські Наталія і Іван, Григорович Дарія і Євген, Іванців Таня і Євген, Іванців Михайло, Юрків Зеновія і Юрій, Кий Лариса і Мирослав, Куляс Ліза і Юліян, Ластовецькі Теодозія і Андрій, Лозинські Роксоляна і Аскольд, Масні Сузанна і Зенон, Могучі Ірена і Володимир, Надзікевич Леонарда і д-р Павло, Палюх Леся і Петро, Панчак Гелена і Іван, Печко-Гевка Ірена, Потапенко Лариса і Борис, Рубістайн Сабріна і д-р Пітер, Стойко Мирослава і Володимир, Світніцкі Джордж, Тарнавські Оксана і Юрій, Ядзин Андрелія і Дмитро, Злочовські Марія і Северин. Тут сенатор сказав коротку промову, в якій пояснив, що гроші, які Америка розподіляє на допомогу країнам — колишнім совєтським республікам — не можуть бути розподілювані чи уживані під диктатом Кремля, а мусять вийти на користь Америки і тих країн, які ці гроші дістають. „Це є наші гроші і наші співвідносини з Україною мають бути вирішені нами і Україною, а не єльцинами чи ґорбачовими. Ми повинні розв'язати аґенцію Ю Ес Ейд і віддати повну контролю допомоги для інших держав Державному департаментові ЗСА".

Головна частина програми відбулася у великій залі у присутності біля 130 учасників, з горячим і холодним буфетом і напоями. За президіяльним столом, крім сенатора, сиділи: Мирон Биц, голова комітету „Українці за МекКоннелла в 1996"; Марк Антоній Дацківський, заступник голови комітету; Тамара Ґалло, вашінґтонське бюро УНС — УККА; Євген Іванців, вашінґтонське бюро УНС; Нестор Олесницький, заступник предсідника УНС; Іван Буртик, голова УККА стейту Н. Дж.; Кенет Ваньо, ведучий програмою; Северин Палидович, УККА.

М. Биц відкрив програму і перевів присягу на американський прапор. Відтак передав провадження К. Ваньові, який пояснив чому ми тут зійшлися і представив кожного промовця та осіб за президіяльним столом. Спершу промовляв Є. Іванців. Він сказав, що ми спізнилися з вшануванням сенатора, бо йому вже давно належало віддати честь. Пояснив, що помимо того, що сенатор є зі стейту Кентакі, де є мало українців, він будує засади своєї політики на стабільности, силі і свободі — як колись в давнину будував політику славний кентакіян Генрі Клей.

Т. Ґалло припала честь представити гостя. Вона на вступі сказала, що досі адміністрація Клінтона провадила проросійську політику супроти країн, з яких в минулому складався Совєтський Союз. Правдиві приятелі України були в Конґресі, з яких кращим є сенатор Мич МекКоннелл. Вона подала біографічні дані про сенатора, різні щаблі його праці на політичному відтинку, його політичний ріст.

Сенатор, для ширшої публіки, повторив деякі точки, які були вже дискутовані під час пресової конференції. Казав, що теперішня адміністрація є короткозора, що Америка подає неправильні сиґнали Росії; що вітер повіяв з іншої сторони і треба звернути з дороги в політиці супроти Східньої і Центральної Европи; що в минулому він хотів дати Україні більше грошей, але демократична більшість голосувала проти цього; через таку політику він не дивується, що українці мають скептичне наставлення до Америки; ствердив, що Україна має небезпечних і недобрих сусідів, які їй не бажають добра. Розповів про свою поїздку до Києва два роки тому. Ґратулював присутнім, що вони затримали патріотичний дух відносно України і вміли цей дух передати своїм дітям і внукам, які тепер працюють в Украні в галузях журналістики, профспілок, політичних партій, малого підприємництва; ґратулював присутнім за те, що вони також є патріотами — американцями в цей час, коли багато родових американців стали циніками, скептиками і не доцінюють вартости Америки; казав, що помимо того, що перед Україною грядуть важкі дні, ми можемо бути певні, що йде до кращого.

Під час промови сенатора присутні кількакратно йому віддавали честь стоячими оваціями, а на кінець заспівали йому многолітствіє. І. Буртик відмітив присутність на залі мера міста Іст Гановер, Роберта Стайґемаєра, подякував сенаторові, спонзорам, членам комітету і всім присутнім. Зустріч закінчено відспівання українського національного гимну.

Імпрезу, яка складалася з прийняття і збірки фондів на перевибори сен. МекКоннелла — для сенатора зібрано понад 12,000 дол. — зорганізовано на швидку руку, але дуже вдало. Це можна завдячувати голові М. Бицові і активістам з Ню Джерзі, які входили в комітет: М. Биц — голова, Марк Антоній Дацківський — заступник голови, Осип Труш — секретар, Ярослав Івахів — касир; члени: І. Буртик, О. Федаш, М. Галібей, Осип Яцусь, Джеррі Кузенчак, Б. Ольшанівська, П. Палюх, С. Палидович, Андрій Шевченко, К. Ваньо і Стефан Вельгаш. Почесними членами комітету були: Уляна Дячук, Аскольд Лозинський, Т. Ґалло і Є. Іванців.

Мирон Биц подякував усім, хто причинився до успіху прийняття і збірки фондів і заохочував громадян продовжувати підтримувати сен. МекКоннела у формі листів подяки.

Божена Ольшанівська

КИЇВ.— Організація Економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) планує допомогти Україні створити навчальний центр з проблем податкової політики. За словами голови підрозділу оподаткування цієї міжнародної організації Девіда Голланда, ОЕСР тісно співпрацює з країнами перехідної економіки, в яких зміни в системі оподаткування особливо відчутні. Мета організації — запобігти помилкам, яких припускалися країни, що перебували в аналогічному стані.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
запрошує членів й українське громадянство
на ДОПОВІДЬ
НОВА КОНФІҐУРАЦІЯ ПОЛІТИЧНИХ СИЛ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ УКРАЇНИ
яку виголосить
ОЛЕКСІЙ В. ГАРАНЬ
Національний Університет Києво-Могилянської Академії, доцент катедри політології, кандидат історичних наук і старший науковий співробітник
що відбудеться
в суботу 13-го травня 1995 р. о год. 5-ій веч.
в домі НТШ при 63 Четверта Авеню
між 9 і 10 вулицями в Ню Йорку
УПРАВА НТШ

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ
РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ
ВЕРХОВИНА ҐЛЕН СПЕЙ, Н.Й.

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ
для заавансованих танцюристів
від 16-го року життя вгору
25-го червня — 15-го липня

ТАБІР ДЛЯ МОЛОДІ від 8-го — 16-го року життя.
Початковий і середній рівень.
23-го липня — 5-го серпня.

В програмі українські народні танці, характерні та балет.

Зголошення та інформації:
ROMA PRYMA BOHACHEVSKY
523E. 14 St. Apt. 3B
New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА
запрошує громадянство
на ДОПОВІДЬ
яку виголосить
д-р ГАЛИНА СІВАЧЕНКО
науковий співробітник Інституту Літератури ім. Т. Шевченка при Академії Наук України
Тема доповіді:
„СОНЯШНА МАШИНА" ВИННИЧЕНКА — АНТИУТОПІЯ XX СТОЛІТТЯ
Доповідь відбудеться в
неділю 7-го травня 1995 року о год. 2-ій по пол.
в будинку Академії:
206 W. 100th Street New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

Шановні члени Філії Української Федеральної Кооперативної Каси Самопоміч в Джерзі Сиfi!
З приємністю повідомляємо вас, що
в неділю 7-го травня 1995 р.
в приміщенні церковної залі церкви свв. Петра і Павла
відбудеться
РІЧНА ЗУСТРІЧ
Дирекції Української Федеральної Кооперативної Каси Самопоміч в Чикаґо з членами Філії в Джерзі Сиfi.

В програмі цієї зустрічі:
- річний звіт Дирекції;
- обговорення перспектив діяльности кредитівки в новому році;
- запитання й відповіді.

Початок сходин о год. 12:30 по пол.
(відразу після закінчення Служби Божої).

Адреса української католицької церкви свв. Петра і Павла:
549 Bergen Avenue, Jersey City, N.J, (intersection of Bentley Avenue and Bergen Avenue).

Ласкаво запрошуємо всіх членів кредитівки

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого і невіджалуваного МУЖА
СЛ. П.
ПЕТРА ТАРНАВСЬКОГО
який упокоївся 29-го квітня 1994 р., в його незабутню пам'ять жертвую на слідуючі установи:

Українська католицька катедра Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па.	1,000 дол.
Український Освітньо-Культурний Центр, Абінґтон, Па.	1,000
Гарвардський Університет	1,000
Український спортовий осередок „Тризуб"	500
Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)	250
На будову української греко-католицької катедри в Дрогобичі, Україна	250
На українських інвалідів	250
Разом	4,250

АННА ТАРНАВСЬКА

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028. New York, N.Y. 10276
ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
померлих дорогих членів фундації УВУ, в пам'ять яких зложили слідуючі пожертви: родина, приятелі, друзі на українську науку, стипендії та українські студії в УВУ.

д-р Гайда Ігор і Рома в св. п. батька Пилипа Гайди	1,000.00
Бакалець Марія, Орест і Дарія Темницькі в св. п. мужа, батька інж. Володимира, брата і сина Романа на Постійний Стипендійний Фонд в їх імені	500.00
Дарія Кузик в св. п. мужа інж. Дмитра	500.00
Рудакевич Любомира в св. п. брата Ореста Домбровського	500.00
Андрусяк Марія в св. п. мужа д-ра Іллі	200.00
Дубик Ольга в св. п. мужа Богдана	300.00
Іванчишин Василь і Ірена в св. п. незабутнього сина інж. Романа	200.00
Політило Анна з родиною в св. п. Івана Даниловича	200.00
Політило Анна з родиною в св. п. мужа д-р Іллі	200.00
Вертипорох Юлія в св. п. Стефанії Крушельницької	100.00
Герлінські Віктор і Реня в св. п. проф. Михайла Чорнодольського	100.00
Данилишин Мирослава в св. п. мужа Григорія	100.00
Дзядів Ольга в св. п. мужа д-р Романа	100.00
д-р Мичковський Мирослав в св. п. брата Степана, що відійшов у вічність у Чернівцях 1995 р.	100.00
Пуйда Наталія в св. п. мужа Михайла в п'яту річницю відходу у вічність	100.00
Семанишин Марія в св. п. мужа інж. Миколи	100.00
Ходновський Нестор в св. п. Марії Ходновської	100.00
Лоза Уляна в св. п. мужа д-р Михайла в першу болючу річницю відходу у вічність	90.00
Папіш Олена в п'яту річницю відходу у вічність св. п. мужа Василя	50.00
Старостяк Марія в св. п. мужа Осипа	50.00
Степаненко Галина в св. п. мужа о. Миколи	45.00
Рубчак Евгенія в св. п. д-р Романа Мороза	25.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації, та осіб у світлу пам'ять котрих родина чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

ПРОСИМО слідкувати за нашими оголошеннями.

ДЯКУЄМО всім жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. ЛИПИНСЬКОГО
з невимовним смутком сповіщає, що 1-го травня 1995 р. у Форествил, Конн. відійшов у вічність після довгої і важкої недуги на 85-му році життя

бл. п.
ВАСИЛЬ РУДКО
д-р філософії

нар. 17-го жовтня 1910 р. у Переволочні в Галичині, філософ, політичний діяч, визначний публіцист, бібліотекар, довголітній член СЕДІ та його управи, виняткова особистість українського інтелектуального і політичного життя та моральний авторитет свого та й молодшого поколінь української інтелігенції.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 4-го травня 1995 р. в церкві св. Михаїла у Ню Гейвен, Конн., а тлінні останки покійного будуть похоронені цього ж дня на цвинтарі св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна йому пам'ять!

Рідним покійного висловлюємо глибоке і щире співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО СЕДІ

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА, Рочестер,Н.Й.

повідомляє всіх своїх членів і всю українську громаду, що 21-го квітня 1995 року відійшов і вічність

бл. п.
ВАСИЛЬ ІВАНЦІВ

член основник, довголітній працівник і почесний член кредитівки.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24-го квітня 1995 року.

Родині і приятелям покійного висловлюємо найглибші співчуття.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ і 316-ий ВІДДІЛ УНС Рочестер, Н.Й.

повідомляє всю українську громаду, що 21-го квітня 1995 року відійшов у вічність на 93-му році життя

бл. п.
ВАСИЛЬ ІВАНЦІВ

довголітній працівник рочестерської громади.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 24-го квітня в церкві св. Йосафата. Тіло похоронене на цвинтарі "Holy Sepulchre" в Рочестері, Н. Й.

Родині покійного висловлюємо наше найглибше співчуття.

16-ий Відділ УНСоюзу відбув Загальні збори

Спрінґ Веллі, Н.Й. (в.г.л.) — Тут в Українському Народному Домі в суботу, 11-го лютого ц.р., відбулися чергові загальні збори 16-го Відділу УНСоюзу — Товариства „Просвіта".

Збори відкрив молитвою і вшануванням памяті членів, які в звітовому часі відійшли від нас у вічність, представник 16-го Відділу Іван Дарнобід. На пропозицію присутніх, зборами провадила Президія в складі: Іван Дарнобід — голова, д-р Дмитро Боднарчук — заступник голови і д-р Василь Лучків — секретар. Після прочитання протоколу із останніх Загальних зборів, за працю відділу звітували: І. Дарнобід —голова, д-р В. Лучків — секретар і д-р Д. Боднарчук — фінансовий секретар. У своєму звіті предсідник Відділу підкреслив, що Відділ брав активну участь у святкуваннях 100-ліття Батька-Союзу на рівні УНС Округи Ню Йорк. Також згадав про надзвичайно вдале переведення нашої, вже традиційної, новорічної забави — маланки. Наш відділ тісно співпрацював з усіми місцевими українськими організаціями, пам'ятаючи, що „в єдности сила народу". Він у своєму звіті подякував членам Управи за співпрацю та звернувся з проханням допомогти в придбанні нових членів.

Секретар д-р В. Лучків звітував про стан Відділу і про зовнішню його працю. Відділ проявив надзвичайно активну участь у святкуванні 100-ліття УНСоюзу Нюйоркською Округою (він теж і голова Округи), про відзначення заслужених секретарів Відділу і про можливість святкувань 100-ліття УНСоюзу нашим Відділом. Підкреслив, що це мабуть перший раз в історії Відділу, що ми мали двох представників на 33-ій Конвенції УНСоюзу. На закінчення подякував всім за співпрацю і закликав допомогти у приєднанні нових членів. Тільки члени є запорукою дальшого росту Українського Народного Союзу, сказав д-р Лучків.

За фінансові справи Відділу звітував д-р Д. Боднарчук. Він підкреслив, що фінансово Відділ стоїть досить солідно. Минулорічний прибуток є одним із найкраших в історії Відділу. Пропонує, щоб Відділ уділяв кожнорічно стипендії для студентів-членів Відділу.

В дискусії найбільше уваги присвячено придбанню нових членів. Також розглянено можливість спонзорства з іншими місцевими організаціями школярів з України на однорічне навчання в школах нашого повіту, як також нашу спроможність спроваджувати учителів, передовсім із сіл України, на стажування в місцевих середніх школах. призначено Стипендійну комісію із дорученням випрацювати відповідний Правильник і представити його до затвердження управі Відділу.

За контрольну комісію звітував її голова Михайло Венґренович. Він висловив признання Управі за працю та постановив внесок на уділення її абсолюторії. На внесок голови Номінаційної комісії одноголосно вибрано нову Управу Відділу в складі: Віталій Опрісек — голова, Михайло Коваль — заступник голови, д-р Василь Лучків — секретар, Оксана Жолобан — заступник секретаря, д-р Дмитро Боднарчук — фінансовий секретар, Анна Коваль — заступник фінансового секретаря і Марія Лучків — член. До Контрольної комісії увійшли: Михайло Венґренович — голова, Іван Дарнобід і Петро Гудак — члени.

Новообраний глова подякував всім за довір'я, а передусім подякував уступаючому голові І. Дарнобідові за так довгі роки праці у Відділі і д-рові В. Лучківу за многогранну працю для добра УНСоюзу у Відділі і в Нюйоркській Окрузі. Збори закрито молитвою.

Загальні збори кредитівки „Самопоміч" у Клівленді

У неділю, 26-го березня ц.р., до залі парафії Святої Тройці прибуло понад 250 членів кредитівки для участи у Загальних зборах . За президіяльним столом засіли члени Дирекції, Кредитового Комітету і Контрольної Комісії. Громаду Клівленду репрезентував мґр В. Ліщинецький.

Збори відкрила голова Дирекції Розалія Головка, яка попросила пароха церкви Св. Тройці о. Сівка провести молитву в намірені зборів. Збори приняли порядок нарад, запропонований Дирекцією.

При вході на залю кожний член одержав протокол з минулорічних зборів разом із річним фінансовим звітом кредитівки. Заміток до протоколу ніхто не зголосив, і він був прийнятий у своєму первісному вигляді.

Першою про працю установи звітувала голова Дирекції Розалія Головка. Вона представила докладний перегляд фінансової господарки і розповіла, як кредитівка допомагає своїм членам. Говорила також про фінансові датки на громадські культурні цілі. 1994 рік був важливим в розвитку установи ще тим, що кредитівка одержала від Федерального уряду право поширити діяльність щодо уділення позик на індустріяльно-комерційні потреби. В минулому році кредитівка почала працювати на власній комп'ютерній системі, впровадила в продаж кредитові картки „VISA". Кредитівка насьогодні стоїть на твердій фінансовій базі. Активи за минулий рік зросли на суму 3,396,019 дол. і осягнули маєтковий стан понад 40 міл. дол., а резерва становить 3,637,876 дол. Це свідчить про здорову і розумну господарку Дирекції. Після одержання федерального чартеру багато конт, які були неактивними, почали активізуватися. Кількість членства зросла теж за рахунок нової еміґрації з України. Сьогодні членами кредитівки є біля 10 відс. українців, які живуть у стейті Огайо, і тут потрібно доложити рук як Дирекції, так і усім членам для поширення ідеї нової установи, щоб і інші ставали її членами. Голова поінформувала коротко про стан кредитівок в діяспорі: в Америці, Канаді, Австралії, і про допомогу, яку діяспора вже принесла організуанню кредитового господарства в Україні. Майно Українських Кредитівок в діяспорі перейшло 1 біл. дол., а резервовий фонд понад 130 міл. дол. Перші кроки в розбудові кредитівок в Україні вже зроблено. На сьогоднішній день в Україні кредитівки нараховують біля 40 тисяч членів. А представник Канади Заверуха вже біля року працює в Києві. Накінець голова закликала членів кредитівки до співпраці з Дирекцією, щоб 1995 рік був більше успішним, ніж минулий.

Голова Кредитового Комітету Богдан Кічун звітував про працю Комітету. Комітет розглянув 343 прохання на уділення позик для членів, з яких комітет одобрив 326 на суму 6,785,279 дол. За Контрольну Комісію склав звіт член Комісії д-р В. Боднар. Контрольна Комісія реґулярно перевіряла діловодства кредитівки і не виявила жодних надужить із сторони працівників.

Звіт Дирекції доповнив управитель кредитівки д-р Орест Ліщинецький, який також відповів на ряд питань. Управитель підкреслив, що 41.07 відс. усіх шерів посідають члени у віці від 70 до 79 років. Молодші члени досить часто після виплачення позики перестають бути активними. При цій нагоді варто наголосити дуже важливий почин, який годиться поширити на всі більші скупчення української діяспори. У вересні минулого року сестра Іринея Ч.С.В.В., директорка школи Святого Йосафата, започаткувала програму ощадностей для учнів в Кредитовій Кооперативі „Самопоміч". Завдяки цій програмі діти починають розуміти вартість грошей, вчаться бути ощадними, здобувають сантимент до української установи, а найголовніше — з часом прийдуть на зміну і збережуть надбання батьків на майбутнє.

Збори проголосували одноголосно за кандидатів до Дирекції, Кредитового Комітету і Контрольної Комісії, яких запропонувала Номінаційна Комісія. Бюджет, запропонований Дирекцією, збори рівнож одобрили. Тому, що у справі внесків і побажань ніхто із присутніх не зголосився до слова, голова подякувала присутнім за участь в зборах і проголосила Загальні збори закритими.

Після закриття зборів було проголошено вислід льотерії, а присутні були запрошені на перекуску і каву, приготовану жінками членів Товариства „Самопоміч".

Євген Бачинський

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

З діяльности Юрія Храневича, ланкового настільного тенісу УСЦАК

На жаль, плекання цього олімпійського спорту цілком занепало в українських спортових і молодечих організаціях. Ще перед кількома роками ланковий настільного тенісу робив спроби реактивізувати першенства УСЦАК, одначе крім кількох змагунів „Ч.Січі" не було більше зголошень. А шкода, настільний теніс став дуже популярним спортом у світі, в тому числі і в Україні. Цей спорт став теж олімпійським.

Не маючи можливости бути активним в цьому спорті на терені УСЦАК, ланковий УСЦАК Юрій Храневич проявляє велику активність в настільному тенісі ЗСА. Завдяки значному вкладові праці і осягам в настільному тенісі ЗСА, Юрій був призначений в ІТТФ /ЗСАТТ міжнародним суддею і прийнятий в членство ІТТС. Юрій є теж секретарем Заряду мужів довір'я Американської федерації настільного тенісу. Календар активности Ю. Храневича в біжучому році: в днях 1-15-го травня ц.р. в ролі судді візьме участь в першенствах світу в Тієнтін, Китай. В днях 10-13-го серпня ц.р. суддюватиме на змаганнях за світову чашу „найкращих" в Атланті, Джорджія: 24-26-го серпня ц.р. на міжнародних дружинових змаганнях в Дітройті: на чемпіонаті Америки в Ляс Веґас у грудні ц.р. Юрій був теж вибраний членом Міжнародного комітету настільного тенісу для фізично пошкоджених, в якому служить репрезентантом Північної, Середньої і Південної Америки. Він призначений головним суддею в першенствах пошкоджених ЗСА, що відбудуться в Бостоні 19-24-го червня ц.р. Буде офіційним представником Комітету на Панамериканських Іграх в Буенос Айресі 15-30-го вересня ц.р. Наприкінці липня ц.р. візьме участь в річному засіданні Комітету в Англії. В днях 1-9-го липня ц.р. в Ню Гейвен, Конн., відбудуться ігри Спеціяльної Олімпіяди для інвалідів, в яких теж братиме участь дружина з України. Ю. Храневич виконує обов'язки на ці ігри — заступника комишенера в настільному тенісі.

Крім усіх згаданих обов'язків Юрій продовжує бути активним змагуном цього спорту в своїй віковій групі. Недавно взяв участь в американських змаганнях в стейті Коннектикат, де й здобув золоту медалю, завдяки чому є запрошений на крайовий чемпіонат сеньйорів, що відбудеться в Сан Антоніо, Тексас 19-24-го травня ц.р. Юрій Храневич є довголітнім членом УСВТ „Ч.Січ" і ланковим настільного тенісу Т-ва.

(от)

Підготова чемпіона— пекельна праця

Коріння львівської школи спортової ґімнастики йде ще від Віктора Чукаріна, який 26 років тому „благословив" її народження. Власне, Дитячо-Юнацька Спортова Школа тоді ще не існувала, але проводилися змагання за Кубок Чукаріна, організатором яких була Іраїда Гончарова. Через рік вона стала директором першої на Львівщині ДЮСШ жіночої спортової ґімнастики і з того часу ось уже 25 років не залишає цей пост.

Про Іраїду можна сказати що це людина на своєму місці, бо має, як кажуть, дар Божий до своєї роботи. Нелегка це робота. Треба не тільки зібрати сильну тренерську групу, але і вміти дипломатично обходити гострі кути, з великим терпінням заради справи згладжувати конфлікти, що неминучі, адже чомусь найкращі тренери часто мають найважчі характери. Треба створити матеріяльну базу школи і такі умови праці, щоб утримати людей (всі тренери були забезпечені мешканням, і це у Львові!). Треба дбати про харчування спортсменок, адже воно має бути специфічним — дівчата повинні бути сильними і в той же час ґраціозними і витонченими. Багато уваги слід приділяти і виховній справі, бо маєш до діла з дітьми, часто ще зовсім маленькими... Робота директора ненормована, школа стала другою родиною. Втім, і тренерська робота ненормована і часто триває по 12 годин на добу. „Підготова майбутнього чемпіона — це пекельна праця. І платити за неї треба по-справедливості, набагато більше, ніж передбачено нашими нормативами", — говорить Іраїда. Всупереч несправедливо малій платні тренерська група у школі Гончарової тримається стабільно. Тут стала традицією наступність поколінь: колишні учні, що пройшли шлях від маленьких дівчаток до чемпіонок, закінчивши інститут фізичної культури, повертаються в рідну школу тренерами. Так, Ірина Царик, вихованка школи, переможниця першости колишнього СССР 1975 року тепер працює в школі разом із своїм чоловіком Михайлом Патаманом. З дня заснування працює в школі Людмила Короленко, заслужена тренерка України. 25 років хореографом тут Ґертруд Раїнська (свого часу солістка Львівського театру опери та балету). Ґетруд прийшла до спортової школи і „пристосувала" балет до спорту, проявила себе талановитим хореографом. Тепер вона заслужена тренерка, працює із збірною дружиною України. Скоро перейде на тренерську роботу ще одна вихованка школи — член збірної України Уляна Ковійчук. Тепер вона готується до Світової універсіяди. Тренер Анатолій Єсипов та бриґада Патаманів працюють з дівчатками 85-го року народження. Це експериментальна група з підвищеним фізичним навантаженням. Є надія, що хтось з них виступатиме на Олімпіяді 2000 року. Щоб підібрати 10 дівчаток в цю групу, тренери переглянули 1000 дітей в садках та школах: звертають увагу на худеньких, гнучких, розмовляли з батьками, запрошували до школи. Такою ж маленькою дівчинкою прийшла у свій час до школи Люба Шеремета. Тепер їй 15 років, вона віце-чемпіон Европи серед юнійорів, майстер спорту міжнародної кляси, а при затвердженні основного складу збірної дружини України Людмила Турищева першим назвала Любине прізвище. Подруги Люби — Галя Тирик, переможниця першости України, майстер спорту, віце-чемпіонка України, Марина Олійник, віце-чемпіонка України: Юля Потайчук — 3-тє місце на першості України „Надія", Галя Тебінка, що працює за програмою кандидата в майстри спорту. Фінансує школу Львівський обласний комітет фізкультури і спорту та обком профспілки будівельників. Голова комітету Віктор Зубрицький та голова галузевого обкому профспілки Софія Чуніс завжди стараються йти назустріч потребам школи. Допомагає і облрада СТП „Україна" (голова Михайло Василишин).

Так продовжує наполегливу роботу директор школи Іраїда Гончарова, а це оз начає, що й далі школа житиме і дасть Україні чудових спортсменів, які зроблять свій внесок у спортову славу нашої держави.

Кіра Василевська

Обіжник шахової ланки УСЦАК

Чемпіонат УСЦАК з шахів за 1995 рік, відбудеться в суботу, 10-го червня. Господар: Шаховий Клюб ім. проф. С. Попеля в Баффало, Н. Й., президент о. Мар'ян Процик. Адреса: Rev. Marian Procyk, St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, 308 Fillmore Ave., Buffalo, N. Y. 14206; tel.: (716) 852-7566.

Система гри: 6 рунд швайцарською системою при часовій контролі „активних шахів" по 30 хвилин для кожного шахіста на цілу партію. Кожна партія може тривати не більше, як одну годину, турнір закінчиться в одному дні. Початок: 12-та година полудня в суботу, 10-го червня ц. р.; вписове: 25 дол. Нагороди: 1-ша — 200 дол. і перехідна чаша УСВТ „Чорноморська Січ", присвячена св. п. інж. Лева Блонаровича. Юніори нижче 18-ти років: 1-ше місце — 100 дол., 2-ге — шаховий годинник. Шахіст з рейтінґом нижче 2000 — 100 долярів. Будуть додаткові нагороди, залежні від числа учасників. Шахістів, учасників турніру, просимо привезти шахи та шахові годинники. Для тих, що потребуватимуть нічліг, подаємо найближчий мотель: Holiday Inn Dinqens and Rossler Sts. Cheekto waga, N. Y., 14206; Tel.: 716-896-2900.

Д-р Орест Попович
ланковий шахів УСЦАК

Хто є хто у рейтінґу найсильніших в Україні

Коефіцієнти кращих шахістів України (місце в дужках, кількість обрахованих партій).

Чоловіки: Василь Іванчук (Львів) — 2700 (21), Олександер Білявський — (Львів) — 2650 (31), Володимир Маланюк (Севастопіль) — 2615 (45), В'ячеслав Ейнгорн (Одеса) — 2595 (13), Олег Романишин (Львів) — 2595 (13), Ігор Новиков (Харків) — 2590 (2590 (50), Олександер Онищук (Севастопіль) — 2590 (50), Олександер Хузман (Житомир) — 2590 (49), Станіслав Савченко (Одеса) — 2585 (62), Володимир Тукмаков (Одеса) — 2585 (34), Дмитро Комаров (Київ) — 2575 (67).

Жінки: Аліса Галлямова-Іванчук (Львів) — 2475 (29), Інна Гапоненко (Херсон) — 2390 (51), Ірина Чолушкіна (Львів) — 2370 (0), Олена Сєдіна (Київ) — 2340 (46). Серед дівчат до 20-ти років другий рейтінґ має Інна Гапоненко (після Юдіт Полгар, Мадярщина), на 14-му місці — Олександра Нерода (Харків) — 2275 (12), на 18-му — 19-му — Ганна Затонських (Маріюпіль) — 2260 (32). В юнацькій групі до 20-ти років серед 20-ти кращих українців немає. (Олександер Хузман виїхав вже до Ізраїля, де став громадянином тієї держави).

Успіхи плаваків України

Недавно в м. Ґельзенкірхен в Німеччині відбулися плавацькі змагання за чашу світу, в яких взяло участь декілька українських плаваків. Приємно, що між переможцями були Світлана Бондаренко (на 100-метрівці, грудним) і Павло Книхін (100 м. метеликом) обидвоє, завдяки підтримці УСЦАК, були першими репрезентантами України на міжнародній арені в Монтреалі, коли ще існувала „імперія зла".

З інших українських плаваків Олександер Джабуря здобув срібні нагороди (50 і 100 м., грудним) та Денис Сілантієв вийшов другим на 200 м., метеликом. Усі названі є кандидатами до олімпійської збірної України, що приїде до Атланти.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ REAL ESTATE ✻

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

Проф. д-р МИКОЛА БАРАБОЛЯК член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юра в Чикаґо, Ілл. помер 4-го листопада 1994 року на 87-му році життя. Нар. 1908 року в Монастириськах, повт Бучач, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дочку Христину Бойко з чоловіком Денисом і внуками: Андрієм, Олесем і Лідою; синів Олександра і Романа з дружиною Надією; братову Алу Бараболяк із синами Марком і Данилом та дальшу родину. Похорон відбувся 9-го листопада 1994 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Ґоляш, секр.

ЛЮЇЗ ЛЕНАРТ мол. член УНС Відд. 334-го Т-ва ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо помер13-го липня 1994 року на 63-му році життя. Залишив у смутку дружину Марію і двох синів Люїза Михайла і Христофора Миколая, шваґра Михайла Задерецького. Похорон відбувся 15-го липня 1994 року в крематорії в Бреквілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

МИКОЛА ГРИНОВИЧ член УНС Відд. 100-го в Меррилвилл, Інд. помер 4-го листопада 1994 року на 74-му році життя. Нар. 3-го липня 1920 року в Ґері, Індіяна. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину Джоен, дочку Рут Енн (Роберт) Пламмер, сина Ніка мол. і троє внуків Баббі, Ешлі і Матея Пламмер. Похорон відбувся 6-го листопада 1994 року на цвинтарі Калумет Парк в Меррилвілл, Інд.

Вічна Йому Пам'ять!

Естер Сібак, секр.

СТЕНЛІ Ф. ВЕББЕР член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. помер 11-го жовтня 1994 року на 78-му році життя. Нар. 8 травня 1916 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Елизабет, синів Ричарда і Кеннета Стенлі, дочку Цинтію Марію Опалінську, четверо внуків і одну внучку. Похорон відбувся 15-го жовтня 1994 року улаштований організацією ветеранів для героїв Другої світової війни.

Вічна Йому Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻